28/05/2023

Η συμφωνία του Χριστού με τον άγιο Ανδρέα τον διά Χριστόν σαλό για να τον υπηρετήσει. Το αντάλλαγμα!

/ Ορθόδοξες Προβολές

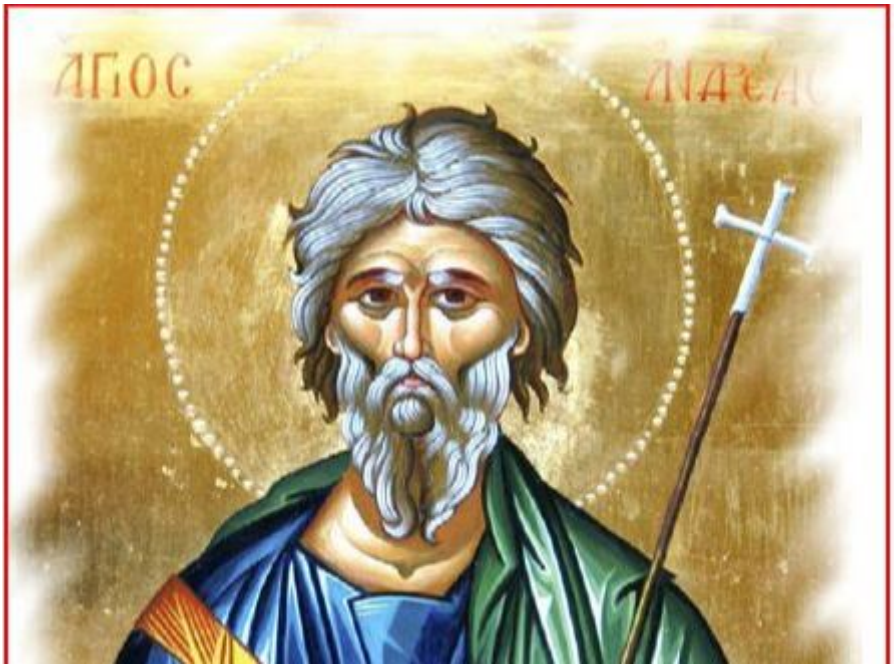

Όταν νύκτωσε, κοιμήθηκε λίγο [ο άγιος Ανδρέας ο διά Χριστόν σαλός] και βλέπει στον ύπνο του, ότι βρέθηκε σε ένα παλάτι βασιλικό στο οποίο τον κάλεσε ο Βασιλιάς και του λέει:
– Θέλεις να με υπηρετείς με όλη σου την καρδιά και να σε κάμω έναν από τους ένδοξους του παλατιού μου;

- ***Διασκευή, Επιμέλεια: Στέλιος Κούκος***

Λέγει ο μακάριος:
– Και ποιος είναι εκείνος, Κύριε, που δεν αγαπά το καλό του; Εγώ πάρα πολύ αγαπώ αυτό το οποίο θέλεις εσύ.

Του λέγει ο Βασιλιάς:
– Λοιπόν, επειδή αγαπάς, πάρε για να καταλάβεις την Βασιλεία μου.

Και λέγοντας αυτά τα λόγια του έδωσε να φάει κάτι που έμοιαζε με χιόνι.

Και αφού το πήρε στα χέρια του ο Ανδρέας το έφαγε και ήταν τόσον γλυκύ, ώστε ο νους του ανθρώπου δεν μπορεί να το αντιληφθεί.

Όταν το έφαγε, παρακαλούσε να του δώσει και άλλο, διότι, καθώς έλεγε ο μακάριος, όταν το έτρωγε, νόμιζε ότι αυτό είναι μύρο θεϊκό.

Του έδωκε λοιπόν και άλλο, όμοιο με κυδώνι και λέγει προς αυτόν:
– Λάβε και φάγε.

Παίρνοντάς το και εκείνο το έφαγε. Και αυτό ήταν ξινό και πικρό σαν άψινθος και από την πίκρα κούνησε το κεφάλι του λίγο και λησμόνησε την γλυκύτητα του πρώτου φαγητού.

Όταν ο Βασιλεύς είδε ότι πικράνθηκε, λέγει προς αυτόν:
– Να πως δεν μπορεί να υπομένεις την πίκρα του γεύματος. Εγώ σου έδωσα την αίσθηση της τελείας μου υπηρεσίας, διότι αυτή είναι η στενή και τεθλιμμένη οδός που οδηγεί στη ζωή (Ματθ. ζ’ 14).

Του λέγει ο μακάριος:

– Είναι πικρό αυτό το πράγμα, Δέσποτα, και ποιος μπορεί να τρώει αυτό το πράγμα και να σε υπηρετεί;

Του λέγει πάλι ο Βασιλιάς:
– Τι είναι αυτό που λες; Μόνο το πικρό γνώρισες; Δεν σου έδωσα πρώτα το γλυκύ και μετά το πικρό;

Αποκρίθηκε τότε ο Ανδρέας στον Βασιλιά λέγοντάς του:
– Ναι, Δέσποτα, αλλά μόνον το πικρό θα μου δίνεις να τρώω για το οποίο είπες, πως είναι ομοίωμα της στενής οδού;

Λέγει ο Βασιλιάς·:
– Ουχί, μη γένοιτο, αλλ’ ανάμεσα στο πικρό και το γλυκύ είναι η στενή οδός. Στο πικρό βρίσκονται οι αγώνες και οι πόνοι. Και στο γλυκύ η δρόσος της Χάριτός μου και η παράκληση εκείνων, όσοι πειράζονται για την αγάπην μου. Δεν πρόκειται, λοιπόν, για ένα είδος μόνο και όλο το πικρό, ούτε πάλιν μόνο το γλυκύ. Αλλά πότε μεν γλυκύ, πότε δε πικρό και το ένα διαδέχεται το άλλο. Αν λοιπόν θέλεις να με υπηρετήσεις, όπως σου είπα, πες μου να το γνωρίζω.

Λέγει ο μακάριος:
– Δώσε μου να φάω ακόμη μία φορά και τότε να σου πω το ναι ή το όχι.

Του έδωσε, τότε, πάλιν από το πικρό και πικράνθηκε πάρα πολύ και από την πίκρα του είπε·
– Δεν μπορώ να τρώγω από αυτό και να σε υπηρετώ.

Τότε ο Βασιλιάς φάνηκε πως γέλασε λίγο και βγάζοντας μέσα από τα ενδύματα ένα πράγμα που φαινόταν πύρινο και ευωδίαζε πάρα πολύ και ήταν πολύ θαλερό σαν άνθος, του λέει:
– Λάβε και φάγε.

Παίρνοντάς το το έφαγε και από την γλυκύτητα του έμεινε για πολλή ώραν σαν να τα είχε χαμένα!

Όταν ήλθε στα σύγκαλά του, έπεσε στα πόδια του Βασιλιά, λέγοντάς του:
– Ελέησόν με, Δέσποτα αγαθέ, και μη μου στερήσεις από την στιγμή αυτή να σε υπηρετώ! Διότι γνώρισα πράγματι ότι είναι γλυκύτατη η Βασιλεία σου!

Ο δε Βασιλιάς του είπε·
– Πίστεψε, αγαπητέ, ότι από τα αγαθά που έχω, αυτό είναι το μικρότερο! Αλλά εάν με υπηρετήσεις με όλη σου την καρδιά σου, τα δικά μου θα είναι δικά σου και θα σε κάμω κληρονόμο της Βασιλείας μου.

Πηγή: www.pemptousia.gr

Διασκευή από τον Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας, μήνας Μάιος, τόμος ε΄.